

Prometheus

Et månedligt nyhedsbrev fra Schiller Institutet

årgang 18 nr. 2

februar 2006

STOP DET GEOPOLITISKE KRIGSSPIL

Set med danske øjne har de seneste ugers højspændte drama med rasende massedemonstrationer, afbrændinger af Dannebrog og angreb på ambassader og konsulater været skræmmende nok i sig selv. Men sat i relation til den hastigt voksende fare for en ny krig i Mellemøsten, antager begivenhederne nærmest mareridtsagtig karakter. Regeringskredse i Storbritannien og USA forbereder et militært angreb på Iran og muligvis også Syrien. Alle forsøg fra EU, Rusland og Kina på at afværge en militær konfrontation omkring Irans atomprogram er med koldblodig dødsforagt blevet saboteret af den konservative fløj i det iranske præstestyre. Den nyvalgte præsident Ahmadijenad udsender rablende bandbuler mod Israel og tror, at han har set verdenssamfundets ledere sidde blændet og lammet af et »guddommeligt lys«, da han stod på talerstolen i FN. Han og præsterne tror også, at de bedre kan fastholde magten, hvis landet angribes udefra.

Selv et begrænset militært angreb på Irans atominstallationer vil slå bunden ud af verdensøkonomien. Oliepriser til langt over hundrede dollar per tønde vil sende aktiemarkedene i frit fald og prikke hul på boligboblerne lige fra Los Angeles til Hellerup og Hørsholm. Den amerikanske dollar vil miste rollen som global reservevaluta, og uden en sådan går det internationale finans- og betalingssystem i opløsning. Alt dette ved man godt i de store, gamle finanshuse i City of London. Alligevel er det britiske udenrigsministerium diskret i færd med at arrangere de globale strategiske brikker, så en krig imod Iran bliver uundgåelig.

Hvorfor? Fordi man anser den geopolitiske situation som uholdbar for Storbritanniens politiske og økonomiske interesser. Krigen imod Irak har ikke, som vicepræsident Dick Cheney og de neokonservative ellers lovede, styrket den anglo-amerikanske kontrol over Mellemøsten. Derfor er tiden kommet til, endnu engang, at vælte det globale, strategiske skakspil, så brikkerne må sættes op på ny, når krudtrøgen, og i værste fald paddehatteskyen, har lagt sig. Jamen, det vil knuse den amerikanske økonomi og trække hele verdenssamfundet ned i en ny mørk middelalder? Ja, det vil det, men som lord Palmerston sagde i 1848 om kernen i britisk udenrigspolitik: »Vi har ingen evige allierede, og vi har ingen vedvarende fjender. Vore interesser er vedvarende og evige, og disse interesser er det vor pligt at følge«.

Vi andre bliver nødt til at holde hovedet koldt, selv om det er svært, når Dannebrog brændes af til aftenkaffen. Det samme gælder vore muslimske venner i Mellemøsten. Vi må ikke lade os manipulere ind i en ny, altødelæggende krig. Vores klogeste modtræk vil være en transatlantisk alliance med de demokratiske kredse omkring den fhv. præsidentkandidat Lyndon LaRouche, der kan bringe USA's enorme politiske styrke på banen og stoppe et nyt britisk geopolitisk krigsspil.

BRITISKE MANIPULATIONER

Den **4. februar** satte tusinder af vrede demonstranter, under **Det muslimske Broderskabs** grønne fane, ild til **Danmarks** og **Sveriges** ambassader i **Syriens** hovedstad **Damaskus**. Få timer senere angreb demonstranterne **Norges** ambassade, som også blev sat i brand. Den **5. februar** marcherede **20.000** demonstranter, atter under de samme grønne faner, mod det danske konsulat i **Libanonshovedstad Beirut**, som blev sat i flammer, hvorefter de fortsatte hærgende ind i byens kristne kvarter. Dermed kulminerede en yderst dramatisk uge med vrede demonstrationer, afbrændinger af **Dannebrog** og handelsboycot imod danske varer over hele **Mellemøsten** i protest imod *Morgenavisen Jyllands-Postens* offentliggørelse af tolv karikaturtegninger af profeten **Muhammed** tilbage i **september** sidste år.

På en pressekonference i det danske udenrigsministerium for hele det internationale pressekorps den **5. februar**, advarede udenrigsminister **Per Stig Møller** om, at »der nu er kræfter på spil, som ønsker en konfrontation mellem vore kulturer, mellem den arabiske verden og den europæiske kristne verden«. Han understregede, at hverken de europæiske eller arabiske regeringer kunne have nogen interesse i en sådan konflikt, og han opfordrede alle til at medvirke til at nedkøle situationen.

Samme dag som ambassaderne blev angrebet i Damaskus, altså den **4. februar**, besluttede **Det Internationale Atomenergiagentur, IAEA**, at lade **FN's Sikkerhedsråd** tage stilling til **Irans** atomprogram. **Irans** præsident **Mahmoud Ahmadinejad** havde på forhånd meddelt, at hvis IAEA lod sagen gå til Sikkerhedsrådet, ville den frivillige pause i oparbejdningen af atombrændsel og tilladelsen til uanmeldte kontrolbesøg fra IAEA øjeblikkeligt blive ophævet. Den **5. februar** meddelte **Irans** udenrigsminister **Manouchehr Mottaki** så, at alle besøg fra IAEA var blevet aflyst, og at Iran havde genoptaget oparbejdningen af atombrændsel. Samtidig bekendtgjorde præsident Ahmadinejad, at alle handelsaftaler med Danmark var annulleret.

Ifølge flere internationale medier blev beslutningen om at eskalere konflikten med Iran i virkeligheden truffet den **30. januar** under en privat middag hjemme hos **Storbritanniens** udenrigsminister **Jack Straw**. Ved bordet sad udenrigsministrene fra **USA, Frankrig, Rusland** og **Kina**. Under ledelse af Straw enedes man om et »kompromisforslag«, hvorefter spørgsmålet om eventuelle sanktioner imod Iran ikke vil komme på tale, før IAEA's leder, **Muhammed ElBaradai**, har fremlagt sin rapport for IAEA's samlede bestyrelse den **6. marts**.

USA's udenrigsminister **Condoleezza Rice** mødte ellers op med krav om umiddelbare FN-sanktioner, og mange af hendes argumenter var hentet fra en hvidbog om situationen i Iran, der blev offentliggjort den **26. januar** af den gamle koldkrigs-tænkertank, **The Committee on the Present Danger, Komitéen angående Den Nærværende Fare**. Hvidbogen lægger op til samme dramatiske politiske konfrontation med Iran, som gik forud for krigen imod **Irak**. Hårde FN-sanktioner skal kombineres med en aggressiv kampagne for et regimeskifte i **Teheran**.

Komitéen angående Den Nærværende Fare ledes i dag af Condoleezza Rices mangeårige politiske mentor, fhv. finans- og udenrigsminister **George P. Schultz**, som under sin lange politiske karriere har været tæt tilknyttet de anglo-amerikan-

ske »synarkistiske« finanskredse. (»Synarkisme« er oprindeligt den franske betegnelse for en magtideologi, som udsprang fra de mystiske frimurerloger, som skabte **Den franske Revolution** og senere opfandt **Napoleon**. »Synarkismen« blev i begyndelsen af det **20. århundrede** videreført af europæiske finanskredse med udgangspunkt i **Venedig**, og de var hovedsponsorer til **Mussolini, Hitler** og **Franco-red.**).

Den **5. februar** offentliggjorde *Prometheus'* samarbejdspartner *Executive Intelligence Review, EIR*, på sin hjemmeside et resumé af en diskussion mellem den fhv. demokratiske præsidentkandidat **Lyndon LaRouche** og *EIR's* politiske efterretningsredaktør **Jeffrey Steinberg**. Overskriften var »*Styrkeprøven omkring Iran er lunt til en global finansiel eksplosion*«, og emnet var de strategiske og politiske kræfter, der er aktive bag kulisserne på alle sider af den militære konflikt, der er under opsejling i Iran og muligvis Syrien. Vi bringer her et uddrag af Jeffrey Steinbergs artikel i dansk oversættelse, for det er i samme overordnede strategiske sammenhæng, den dramatiske konflikt mellem Danmark og **Den islamiske Verden** skal sættes. Hele artiklen kan læses på engelsk på www.larouchepub.com.

Steinberg skrev bl.a.: »I en skarp advarsel til de kredse, som ønsker at fremtvinge en snarlig militær konfrontation med Iran, sagde Lyndon LaRouche den **3. februar**: »En konfrontation med Iran, eller blot et mere begrænset militært angreb på Syrien, vil kun være lunt. Bomben, som hver af disse handlinger vil udløse, er en total pulverisering af det globale finans- og betalingssystem«.

»LaRouche advarede desuden om, at mens de kredse i **Bush-administrationen**, som under ledelse af vicepræsident **Dick Cheney** ønsker at fremprovokere en sådan konfrontation, er aldeles uvidende om den »finansbombe«, de er faretruende nær ved at udløse, deles deres naivitet ikke af de synarkistiske finanskredse i **London**, som iscenesætter hele dette sammenstød. Det er de samme synarkistiske kredse i **City of London**, som arbejder på etableringen af et fascistisk bankdiktatur i en »post-westfalsk« verden uden grænser (**Europas** moderne nationalstater blev etableret ved afslutningen af **30-årskrigen** med **Den westfalske Fred** i **1648-red.**), og som siden **Sykes-Picot-aftalen (1916)** og etableringen af **Det muslimske Broderskab** i **1920'erne** har trukket i trådene til visse radikale islamistiske kredse.«

»Vi står overfor en konfrontation mere grufuld end **1. Verdenskrig**«, advarede LaRouche, »fordi det globale finans- og betalingssystem allerede står på randen af total opløsning, og en hvilken som helst militærkonflikt i verdens olieområder, i særdeleshed en der i værste fald kan involvere 'præventiv' anvendelse af atomvåben, vil udløse en global krig, kaos og en ny dyb mørk tidsalder. Idioterne i **Washington**, symboliseret af vicepræsident Cheney, har ingen ide om, hvad det er, de er i gang med at udløse. De følger blindt de ordrer, de får fra synarkister som George Schultz.« ...

»LaRouche understregede, at finanskredsene i London handler ud fra en gammel »venetiansk operationsplan« for, hvordan man iscenesætter konflikter. Han forklarede bl.a.: »I **Det britiske Imperiums** lange historie, som tog sin begyndelse med **Syvårskrigen 1756-1763**, har London konsekvent benyttet sig af Venedigs gamle metoder til at iscenesætte krige rundt om på **Det eurasiske Kontinent**, som et middel til at beskytte imperiet overfor kontinentale rivaler.«

»Se nærmere på historien, og man finder et mønster, som gentager sig: Syvårskrigen; **Den franske Revolution**, iscenesat af **Det Britiske Østindiske Kompagni**; **Napoleonskrigene**; **Krim-krigen**; **Den amerikanske Borgerkrig**, manipuleret af **Storbritannien**; den britiske opbakning til **Frankrigs** invasion af **Mexico**; **Første** og **Anden Verdenskrig**; **Den kolde Krig**, iscenesat af **Winston Churchill**; krigen i **Indokina**. Briterne iscenesætter krige, som de får to modparter til at udkæmpe.«

»Iblandt, som det var tilfældet under Først og Anden Verdenskrig, deltager briterne også selv med store tab til følge, men det er en pris, de er villige til at betale for at manipulere deres rivaler og andre med dem ind i bølger af ødelæggende konflikter, hvorfra den imperialistiske finansfraktion i London altid, før eller senere, kommer ud som de egentlige vindere. Lige nu trækker udenrigsminister Jack Straw m.fl. atter en gang den nuværende regering i Iran, de amerikanske regeringskontorer, ja selv **Det demokratiske Parti** og mange andre rundt ved næsen.«

»Finanskredsene i City of London ved i dag, at hvis det nuværende finans- og betalingssystem bryder sammen på grund af en ny konflikt i **Den persiske Golf**, vil de få kontrol med verden gennem de hedgefonde, der ud fra deres skattely har overtaget den nominelle kontrol med størstedelen af verdens råstoffer. Med det nuværende sæt af love og regler kan disse kredse i London gøre krav på ejerskabet over størstedelen af klodens råstoffer og produktionskapacitet. Og så får vi total globalisering, et globalt synarkistisk diktatur.«

KOLD OG VARM KRIG

USA's fhv. udenrigsminister **George P. Schultz** deler sit formandskab i **Komiteen angående Den nærværende Fare** med den fhv. chef for den amerikanske efterretningstjeneste **CIA**, **James P. Wolsey**, en af de mest aktive neokonservative støtter til **George W. Bush** og hans regering. Komiteen blev dannet i **1950** og var under hele **Den kolde Krig** samlingssted for nogle af de mest rabiate fortalere for en benhård konfrontation med **Østblokken**. Efter **Berlin-murens** fald og **Sovjetunionens** sammenbrud fandt Komiteen et nyt fjendebillede i **Den islamiske Verden** og blev allerede inden terrorangrebene i **New York** og **Washington** den **11. september 2001**, et ledende organ for forestillingen om en ny »Kold Krig«.

Og som *Jyllands-Postens* faste kommentator **David Gress** forklarede til *Danmarks Radio* den **8. februar**, deler denne nye konflikt vandene i de samme grupperinger, som under den gamle Kolde Krig. Der er de »blødsødnede«, som ønsker at tale sig til rette med den islamiske verden, og så er der »koldkrigerne«, med Gress' eget udtryk, som forstår, at den kulturelle kløft er så dyb, at det er vigtigt at holde »krudtet tørt«. Og David Gress burde vide, hvad han taler om. Ud over kommentatorposten på *Jyllands-Posten* og en plads i *Jyllands-Postens* Fonds bestyrelse, er han også ansat i den nye »liberale« danske tænketank **CEPOS**, som skilter med at have ingen ringere end George P. Schultz som æresmedlem af den rådgivende komité.

Et af de mest aktive medlemmer af Komiteen angående Den nærværende Fare i USA er skribenten **Daniel Pipes**, søn af **Richard Pipes**, en af de store bannerførere under den gamle Kolde Krig. Den **24. oktober 2004** bragte *Jyllands-Posten* et omfattende interview med Daniel Pipes, som

kulturredaktør **Flemming Rose** selv var rejst til **Philadelphia** for at foretage. I interviewet blev der trukket meget lige linier mellem den radikale islamisme og Pipes-familiens gamle fjendebilleder, kommunismen og fascismen. Og Pipes udtrykte stor forundring over, »at der ikke er større alarm i **Europa** over den udfordring, islam repræsenterer takket være faldende fødselsrater og en svækket fornemmelse for egen historie og kultur«.

Jyllands-Posten har adskillige gang forklaret, at anledningen til offentliggørelsen af de famøse karikaturtegninger var de vanskeligheder som børnebogsforfatteren **Kåre Bluitgen** havde med at finde en tegner, som ville illustrere hans bog om profeten **Muhammed**. Efterfølgende har chefredaktør **Carsten Juste** erklæret, at havde han på forhånd kendt til reaktionerne, ville han ikke have trykket på knappen til rotationspressen. Det fik, den **8. februar**, fhv. udenrigsminister **Uffe Ellemann-Jensen** til at kræve redaktørens afgang. Ikke at kunne forudse reaktionerne var i Ellemann-Jensens øjne en eklatant fejlbedømming.

Men er det også hele sandheden? Flemming Rose kunne blot have spurgt sin gamle ven, »koldkrigseksperten« Daniel Pipes. Han ville ikke have haft noget besvær med at forudse de muslimske reaktioner på de provokerende tegninger. Og den øvrige redaktion kan heller ikke påkalde sig en uskyldig naivitet. Som det eneste dagblad i **Danmark** ignorerede *Jyllands-Posten* i dagene efter den **11. september** daværende statsminister **Poul Nyrup Rasmussens** indtrængende formaninger om ikke at piske en stemning op imod muslimer og **Den islamiske Verden**. Den **13. september 2001** kunne man under overskriften »Civilisationernes opgør« bl.a. læse følgende på avisens lederplads:

»TERROREN mod USA synes at føre et forsinket sandhedsbevis for de opsigtsvækkende teser, som professor Samuel P. Huntington for et par år siden fremsatte i sin bog om „Opgøret mellem civilisationerne“. Efter Den kolde Krigs ophør er konfrontationen mellem forskellige politiske systemer og ideologier afløst af en kamp mellem kulturer og religioner. I stigende grad antager dette opgør karakter af en konfrontation mellem islam i sin fundamentalistiske, radikale version og Vesten. ... Det er på tide, at Vesten vågner op og erkender de trusselsbilleder, som vi står overfor. Allerede professor Huntington pegede på, at tiden er på islams side, fordi fødselstallet i den islamiske verden stiger så meget hurtigere end i Vesten. Vi har ikke særlig god tid. Lige så vigtigt som det er at slå fast, at ikke hele den islamiske verden er fundamentalistisk, og at ikke hele den islamiske verden støtter terroren i USA, lige så vigtigt er det, at Vesten viser sig realistisk. Vi skal tro på os selv og vore værdier. Og vi skal navnlig ikke vige tilbage for at sige ærligt, at vi ikke agter at give køb.«

Men der skal, som bekendt, to til tango, og uden **Det islamiske Trossamfund** i Danmark og deres delegation til **Mellemøsten** i begyndelsen af **december**, havde *Jyllands-Postens* tegninger næppe skabt den globale furor, der bredte sig som en steppebrand i slutningen af **januar** og begyndelsen af **februar**. Delegationen omdelte et **43-siders** dossier, der udover de famøse **12** tegninger fra *Jyllands-Posten* også indeholdt andre stærkt krænkende tegninger og billeder, som danske muslimer angiveligt havde modtaget anonymt i posten, herunder et billede af en mand udklædt med grisetryne og ører. Det har senere vist sig at stamme fra en fransk grise-

avlerfestival sidste sommer, men billedet blev bl.a. vist på den internationale tv-station *al-Jazeera* i hænderne på **Den arabiske Ligas** generalsekretær **Amr Moussa**, efter at han havde mødtes med delegationen fra Danmark.

Ifølge både danske og udenlandske medier er Det islamske Trossamfund i Danmark spækket med repræsentanter for **Det muslimske Broderskab**. Fra de allerførste spæde demonstrationer imod Danmark i **Gaza** til massedemonstrationerne i **Damaskus** og **Beirut** har Det muslimske Broderskabs grønne faner domineret tv-billederne. Og det har skabt stor frygt i alle de siddende regimer i Mellemøsten. Ifølge en mellemøstkender, som *Prometheus* har talt med, kan protesterne imod Danmark hurtigt udvikle sig til en destabilisering af hele regionen.

Og det er næppe nogen tilfældighed. Siden oprettelsen i **Egypten i 1929**, har Det muslimske Broderskab været et af **Det britiske Imperiums** allervigtigste instrumenter til kontrol over Mellemøsten. Broderskabets stifter, sufi-mystikeren **Hasan al Banna**, var britisk agent, og organisationen var resultatet af en årelang, tålmodig indsats fra nogle af imperiets bedste folk, heriblandt **T. E. Lawrence**, **Wilfrid Scawen Blunt**, **E. G. Browne**, **Harry St. John B. Philby**, **Arnold Toynbee** og **Bertrand Russell**. I de følgende årtier var broderskabets terror og evige trussel om at sende regionen tilbage til en mørk middelalder et nyttigt instrument til at holde regimer fra at udvikle alt for selvstændige arabiske ideer.

London var ligeledes dybt involveret i **Khomeinis** magtovertagelse i **Iran i 1979**. Uden hjælp fra den britiske efterretningstjeneste ville Khomeini aldrig have været i stand til at sprede sine budskaber fra sit eksil i **Paris** og opbygge sin **Revolutionsgarde** under fødderne på **Shahen**. Siden da har det iranske præstestyre været leveringsdygtigt i samme vedvarende trussel om en ny mørk middelalder som Det muslimske Broderskab, hver gang udviklingen i Mellemøsten har vist det mindste tegn på stabilisering. **Mahmoud Ahmadi-nejad**, Irans nyvalgte præsident og veteran fra Khomeinis Revolutionsgarde, har på rekordtid vist sig som storleverandør af brugbare provokationer for de kredse i London, der gerne så en ny militærkonflikt i Mellemøsten så hurtigt som muligt. Præsident Ahmadinejad har saboteret samtlige forsøg fra **Europa**, **Rusland** og **Kina** på at nedkøle krisen omkring Irans atomprogram. Og med udmeldingen om en handelsboykot af Danmark kan han udløse handelssanktioner fra Europa, længe inden **FN's Sikkerhedsråd** har behandlet sagen om atomprogrammet.

Hvis ikke forstandige politiske kredse rundt om i verden hurtigst muligt får situationen kølet ned, kan et sammenspil mellem atomkrisen i Iran og konflikten omkring *Jyllands-Postens* tegninger meget hurtigt gøre Daniel Pipes og Flemming Roses »Kolde Krig« til en særdeles varm en af slagsen, der i værste fald inkluderer brugen af »præventive« atomvåben.

TILBAGESLAG I USA

Med stemmerne **58 mod 42** godkendte **Det amerikanske Senat** den **31. januar** præsident **George W. Bush's** indstilling af dommer **Samuel L. Alito** til den magtfulde post som

medlem af **Den amerikanske Højesteret**. En enkelt republikansk senator stemte imod, mens fire demokrater stemte for Alitos udnævnelse, resten fulgte partiliniene. Det var den laveste støtte fra oppositionen til en udnævnelse af en højesteretsdommer i moderne tid.

Forud var gået en intens politisk kamp. Under ledelse af den fhv. demokratiske præsidentkandidat **Lyndon LaRouche** og hans nye ungdomsbevægelse, **LYM**, havde store dele af **Det demokratiske Partis** græsrodder forsøgt at indgyde tilstrækkeligt med mod i de folkevalgte repræsentanter i **Washington** til at satse alt for at stoppe Alitos udnævnelse. **30.000** eksemplarer af LaRouches politiske pamflet »*Children of Satan IV*«, blev sent ud til demokratiske lokalafdelinger over hele landet, og mere end **520** amtsformænd blev mobiliseret til at kontakte deres politiske repræsentanter og til at organisere uddelingen af yderligere **titusinder** af pamfletter og flyveblade.

Hovedhistorien i »*Children of Satan IV*« (det fjerde hæfte i en serie af politiske pamfletter med fokus på vicepræsident **Dick Cheneys** og de neokonservative kredse bag George W. Bush's regering -*red.*) var den rystende afsløring af, hvorledes et netværk af sydstatskonservative jurister, **The Federalist Society**, gennem **tyve år** har arbejdet målrettet på at besætte alle betydningsfulde juridiske embeder i USA. Selskabets tankegang er stærkt påvirket af den tyske juridiske »filosof« **Carl Schmitt**, **Adolf Hitlers** »kronjurist«. Det var Schmitt, der i **februar 1933** formulerede de juridiske argumenter for Hitlers diktatoriske magtbeføjelser efter **Rigsdagsbranden**.

Ligeledes har det været jurister fra The Federalist Society, der med udgangspunkt i Carl Schmitts filosofi har leveret de juridiske argumenter til **Det hvide Hus** for lovligheden af krigen imod **Irak**, tilbageholdelsen og mishandlingen af fangerne på **Guantanamo**, kidnapning og internering af potentielle terrorister i hemmelig fængsler. Og det var med udgangspunkt i Carl Schmitts tankegang, at man argumenterede for, at **Den amerikanske Forfatning** udstyrer præsidenten med en, ikke alene udøvende, men »eneudøvende« magt til at tolke de love, som **Kongressen** måtte vedtage. Det var grundlaget for Bush-regeringens ulovlige aflytning af amerikanske statsborgeres telefonsamtaler, uden forudgående dommerkendelse. Carls Schmitts tyske »Führerprincip« er blevet til det amerikanske »unitary executive power«, den »eneudøvende magt«.

Allerede i **1980'erne** var dommer Samuel Alito en af de ledende fortalere for teorien om præsidentens »eneudøvende magt«, og med ham som medlem, er flertallet i Den amerikanske Højesteret for første gang skiftet til fordel for tilhængerne af denne tolkning af forfatningen. Dermed er den øverste juridiske kontrol med Bush-regeringens gøren og laden blevet alvorligt svækket.

WEBCAST MED LAROCHE

Den **23. februar kl. 19:00** dansk tid kan man over **Internettet** se og høre et »live« webcast med **Lyndon LaRouche** på www.larouchepac.com.

Prometheus udgives hver måned af **Schiller Institut**, Sankt Knuds Vej 11 kld., 1903 Frederiksberg, tlf: 35 43 00 33, Giro 564-8408, si@schillerinstitut.dk, www.schillerinstitut.dk. *Prometheus* er en videreførelse af **Agro-Nyt**, som udkom fra marts 1989 til oktober 2004. Redaktion: Poul Rasmussen (ansvh.), Tom Gillesberg, Percy Rosell og Executive Intelligence Review News Service. Abonnement: 1 år: 2.000 kr. – 6 mdr.: 1.000 kr. – 3 mdr.: 600 kr. *Eftertryk kun tilladt med kildeangivelse.*

ISSN: 1604-2840 *Eget tryk*